

Бах-Тарах

Ірина Жиленко

Є на світі чоловік Бах-Тарах.
Він ховається завжди по кутках.
Він за шторою сидить і мовчить.
Він за шафою сопе уночі.

Прошептав чоловік Бах-Тарах:
— Є в буфеті бабусинім птах.
Він у чашці сидить аж на дні.
Ти віддай того птаха мені!

Тільки чашку дістала я ту —
чоловік Бах-Тарах тут як тут.
Чашку вихопив з рук Бах-Тарах.
І розбив, і утік Бах-Тарах.
Вбігла мама, заахкала: — Ах! —
— То ж не я. То лихий Бах-Тарах!
Вбігла бабця, не стримає сліз:
— Ах-ах-ах! Мій фамільний сервіз!

Я стою у куточку давно.
Я не піду ні в цирк, ні в кіно.
І не візьме татусь на парад.
І сміється в кутку Бах-Тарах.

І шепоче лихий Бах-Тарах:
— Є у вазі невидимий птах!
Він сидить і зітхає на дні,
ти віддай того птаха мені.

Та не слухаю я Бах-Тараха.
Не віддам Бах-Тарахові птаха!